

## [Socialministeren.]

Jeg kan love, at vi vil henstille til kommunerne, at man over for pensionisterne understreger, at det er en engangsydelse, således at der ikke skabes uberettigede forventninger.

Jeg takker udvalget for arbejdet og for betænkningen.

Hermed sluttede forhandlingen.

§ 1, ændringsforslaget, § 2, således ændret, og §§ 3-5

vedtoges uden afstemning.

*Lovforslagets overgang til tredje behandling*  
vedtoges uden afstemning.

**Formanden:** Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

*Anden behandling af forslag til lov om ændring af lov om frigørelsesafgift m. v. af fast ejendom.*

(Første behandling af lovforslaget (nr. 118) findes i tidenden, sp. 3135, udvalgets betænkning i tillæg B. sp. 1581).

Der var stillet 6 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets tekst, ændringsforslagene og spørgsmålet om lovforslagets overgang til tredje behandling sattes til forhandling under ét.

**Ove Hansen:** Der foreligger her ved anden behandling nogle ændringsforslag, stillet af socialministeren, og jeg vil gerne på mit partis vegne sige, at vi kan tiltræde de stillede ændringsforslag.

**Juul-Madsen:** Ved første behandling drøftede vi nødvendigheden af at tage højde for,

at en jordsælger ikke kan unddrage sig pligten til at betale frigørelsesafgiften, f. eks. ved at foretage en tilplantning, der ændrer arealets karakter, så det ikke længere falder ind under betegnelsen landbrug. Det er der taget højde for i de foreslåede ændringer i lov om frigørelsesafgift m. v. af fast ejendom, men derudover har vi mellem første og anden behandling drøftet og behandlet en lang række ændringsforslag stillet af den højtærede finansminister.

Det vigtigste af disse er for mig, at se ændringsforslag nr. 5 om indsættelse i loven af en § 19 A, hvor man sørger for, at kommuner, der har købt arealer inden 1. januar 1970, eller privatpersoner, der har købt arealer inden 1. januar 1970, fremover kan få disse arealer overført fra landzone til byzone, såfremt der har foreligget en disponering, der godtgør, at denne foranstaltning er rimelig. Hermed viser man en imødekommenhed, som vil vække glæde i de omegnskommuner, som har disse problemer inde på livet med store arealer, som var disponeret for byggeri el. lign., men som ikke blev overført inden 1. januar 1970, da denne lov om frigørelsesafgift trådte i kraft. Jeg skal derfor hilse med glæde, at finansministeren ved sit ændringsforslag har løst dette problem.

Jeg synes også, det er rigtigt, at man lader byplannævnet være dispensationsmyndighed, således at man undgår en lovtækt, som måske bliver vanskelig at anvende i tilfælde som dette. Det er bedre at lade en kompetent myndighed afgøre, i hvilket omfang § 19 A kan bringes i anvendelse, for så vidt angår arealer af den beskaffenhed, jeg her har omtalt.

Udvalget har modtaget en henvendelse fra Den danske Købstadforening og By-mæssige Kommuner og De samvirkende Kommunalforeninger i Danmark, den går på, at kommunerne har det ønske, at de selv kan beholde hele frigørelsesafgiften for kommunalt ejede ejendomme. Det er jo sådan i henhold til § 17 i loven, at frigørelsesafgiften skal indbetales til en fond, der dirigeres af amtet, og at pengene derefter på særlige vilkår kan gå tilbage til kommunerne. Det er dog kun halvdel af selve provenuet, der skal indbetales til denne fond.

Herom henviser finansministeren til, at